

به نام خدا

مختص منصف عالی

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«لایحه چگونگی اعتراض کارکنان مشمول قوانین استخدامی نیروهای مسلح نسبت به آراء صادره از هیأت‌های رسیدگی به تخلفات انضباطی»

لایحه چگونگی اعتراض کارکنان مشمول قوانین استخدامی نیروهای مسلح نسبت به آراء صادره از هیأت‌های رسیدگی به تخلفات انضباطی که در جلسه مورخ ۱۳۸۶/۳/۲۷ هیأت وزیران به تصویب رسیده و سپس تقدیم مجلس هفتم شده بود. در اجرای ماده (۱۴۱) آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی به شماره ثبت ۱۲۳ در دستور کار مجلس هشتم قرار گرفت.

براساس مقدمه توجیهی لایحه تقدیمی چون در مواد (۱۰۴) و (۱۰۵) قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۶ - و ماده (۱۱۵) قانون مقررات استخدامی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی مصوب ۱۳۷۰ و مواد (۱۲۱) و (۱۲۲) قانون استخدامی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۲ - مهلتی برای اعتراض کارکنان متخلف نیروهای مسلح به آراء صادر شده از هیأت‌های رسیدگی مربوط در مقام تجدید نظرخواهی از محکمه صالحه یعنی دیوان عدالت اداری پیش‌بینی ننموده‌اند با مراجعه کارکنان مذکور به دیوان عدالت اداری و در صورت نقض آراء هیأت‌های موصوف و حکم رسیدگی مجدد در کمیسیون‌های هم‌عرض و صدور رأی به نفع متهم حقوق ایام انفکاک از خدمت هم به‌عنوان حقوق زمان اشتغال تلقی می‌شود که این امر مشکلاتی را برای نیروهای مسلح و دیوان عدالت اداری ایجاد کرده است لذا دولت این لایحه را برای رفع مشکلات اجرایی و قضایی تقدیم مجلس کرده است.

مصوبه کمیسیون

لایحه تقدیمی در مواردی تعادل بین مصالح نیروهای مسلح و کارکنان خود را در مواردی رعایت نکرده بود لذا گزارش مورخ ۱۳۸۷/۵/۷ مرکز پژوهش‌های مجلس پیشنهاداتی را مطرح کرد که خوشبختانه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی به‌عنوان کمیسیون اصلی سعی کرده است اشکالات لایحه را برطرف کند. کمیسیون به‌درستی در تبصره «۱» ماده واحده لایحه «چگونگی اعتراض کارکنان مشمول قوانین استخدامی نیروهای مسلح نسبت به آراء صادره از هیأت‌های رسیدگی به تخلفات انضباطی» برخلاف لایحه تقدیمی برای جلوگیری از تضییع حقوق استخدامی کارکنان نیروهای مسلح هیأت‌های رسیدگی به تخلفات انضباطی را موظف کرده است در صورت نقض رأی‌شان توسط دیوان عدالت اداری و در صورت اصرار هیأت‌ها بر رأی سابقشان، از دیوان عدالت اداری تقاضای تجدیدنظر نمایند تا به این ترتیب هم هیأت‌ها تا حدودی دستشان باز باشد و هم کارکنان حق دادخواهی توسط محکمه صالح خواهد داشت.

قانون اساسی و مصوبه کمیسیون

اصل یکصد و هفتاد و سوم قانون دیوان عدالت اداری را برای رسیدگی به شکایات، تظلمات و اعتراضات مردم نسبت به مأمورین یا واحدها با آیین‌نامه‌های دولتی و احقاق حقوق آنها ایجاد کرد و در راستای اصل مذکور بند سوم ماده (۱۳) قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۸۵/۳/۹ رسیدگی به شکایات قضات و مشمولین قانون استخدامی کشوری و سایر مستخدمان اعم از لشکری و کشوری از حیث تضييع حقوق استخدامی را در صلاحیت دیوان قرار داده است. از این نظر مصوبه کمیسیون با اصل قانون اساسی بیشتر مطابقت دارد.

نتیجه‌گیری

با توجه به اصلاحات مختصری که کمیسیون در لایحه تقدیمی دولت انجام داده است، لایحه به سمت انطباق بیشتر با قانون اساسی سوق داده شده است. که حفظ حقوق استخدامی کارکنان لشکری و کشوری و مصالح عمومی را توأمان مورد توجه قرار داده است.